

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 85.

WE SRZODĘ DNIA 24. PAŹDZIERNIKA 1793.

Z Wiednia d. 17. Października.

J. C. K. Mość mając na wszystko baczość, co tylko do rozszerzenia kunsztów i umiejętności przyłożyć się może, raczył jak najtąskawie rozkazać, iż zaczawszy od d. 1 listopada roku tego, wszystkim uczniom malarstwa, iako też wszystkim cudzoziemskim bez wyjątku artystom, ile miejsce przeznaczonych do pracy izb pozwoli, wolno będzie co dzień, wyjąwszy święta i niedziele w J. C. K. Mci galleryi obrazow w Belwederze pracować i sztuki do swego upodobania wybierać, które to gallerya odtąd dla uczącej się młodzieży istotnie poświęcona będzie, aby swoy gust w najlepszych wzorach doskonalić mogła.

Przeznaczone więc do pracy izby, będą co dzień w lecie, od S. Jerzego, aż do S. Michała, od godziny 7 zrana aż do południa, a od 2 po południu, aż do 6 w wieczor, od S. Michała zaś aż do S. Jerzego, od godziny 8 zrana aż do godziny 2 po południu dla uczących się otwarte. —

Dla utrzymania iednak porządku, potrzeba będzie aby ci, którzy chcą odwiedzać galleryą, opowiedzieli się u dyrektora galleryi, a uczniowie tutejszey akademii kunsztow, przynieśli zaświadczenia iey dyrektora i profesorow o zdatości swoiey, aby miejsca prożao nie były zawałone i przeszkoda w pracach uczącym czyniona. Cesarz Jmć nakazał przytym, aby ta gallerya 3 razy w tydzień dla ciekawych, to jest: w poniedziałki, środy i piątki, wyjąwszy święta, otwierana była.

Z Rasztaft d. 4. Października.

Wczoray oddali ministrowie Francuzcy swoją odpowiedź na ostatnią notę deputacyi Rzeszy. Odpowiedź ta wynosi półtora arkusza drukowanego. Ustępuią z Francuzkiej strony nawet gruntow Keln i Kassel, a żądają zniesienia cła na rzecz Wezer w Elsflether. Francuzka rzeczpospolita interesuje się także za Anseatyckimi miastami Bremen i Hamburgiem, iako też za wolnym miastem Rzeszy Frankfurtem, oświadczając, iż konstytu-

cyzna niepodległość tych miast w całej swojej rozciągłości utrzymana i potwierdzona być musi. Wspomnioney odpowiedzi jest treść takowa:

” Nie mogło się obeysć, aby deputacya Rzeszy nie zwróciła się nakoniec do prawdziwego interesu istotney i nagłej potrzeby Niemiec, to jest zawarcia z Francją pokoju. Po zupełnym ustąpieniu krajów na lewym brzegu Renu, było formalne zezwolenie na zdemoliowanie fortecy Ehrenbreitsztejn i ustąpienie ufortyfikowanej wyspy S. Pietra Francyi, bezwątpienia wielkim krokiem do tego pożądanego celu, a im zbawienniejsze jest dla Rzeszy to zbliżenie interesów, tym bardziej potrzeba z niego korzystać, dla zapobieżenia powroceniu systematu ociągania się, którego skutki stałyby się dzisiaj bardzo niebezpiecznymi. Nadszedł czas, w którym przez decydujące czynności potrzeba zakończyć alternatę pokoju i wojny, równie przykrey dla obudwoch narodów choć wrożnych względach, a która byłaby już dawno uprzątłniona, gdyby się lepiej zastanowiono iak daleko obawiać się należy wpływu Francuzkich maxym w nowej wojnie. Podług sądu ludow, gdyż do wolnego ludu istotniey należy odwołać się do tego świadectwa, okazał dyrektoryat wykonawczy w niniejszey negocyacii ciągle charakter zezwalający godności i umiarkowania, którego można powiedzieć, że w historyi traktatów, zawartych przez zwyciężające mocarstwa, nie masz ieszcze przykładu. Dyrektoryat wykonawczy chce z powodu ludzkości zachować daley to swoje postępowanie. Chce on dać Rzeszy ostatni i wielki dowód swych spokojnych uczuciów, odstę-

pując iey oddawna żądanych gruntów Kellu i Kassel, i to w tym samym momencie, kiedy przemijająca klęska, nie służyła iak na powiększenie w sto razy energii i siły narodowych, które zapewne nie będą użyte, iak przeciw dawnym i nieubłaganyim nieprzyjaciółom. Lecz zrzeczenie się tak w sobie ważne, ponieważ idzie o kosztowną część zdobyczy Francuzkich, zwłaszcza w okolicznościach dopiero przyłączonych, powinno wszystkie odsunąć trudności. Niżey podpisani rozważyli dokładnie stan negocyacii i na co ieszcze mogą zezwolić, a na co nie. Nota ta jest przeznaczona do wystawienia nadto pewnych w tej mierze układów, bez żadney już odmiany. Nowa offiara, którą rząd Francuzki pokoiowi czyni, ma być nadgródzoną śpiesznym przystąpieniem do artykułów następujących:

1.) Gdy Ren stanowi na potym granicę między obiema krajami, oświadczają Francuzcy ministrowie, iż przez Thalweg rozumie się główne żeglugi koryto Renu. Tam, gdzie ta rzeka inne przybiera nazwisko, odnoga iey, która dawne zatrzyma, będzie stanowiła Thalweg, i Rzesza, ani żaden iey członek nie mogą żadney własności, ani prawa, na lewey stronie Thalweg posiadać. Wyspy, które dotąd do Rzeszy należały, zostaną się równie przy Francyi. — Żegluga na Renie ma być dla obudwoch narodów zupełnie wolna, a zniesienie wszystkich ceł nad tą rzeką w traktacie pokoju iako podstawa umieszczona, który w 6 miesięcy po zamianie ratyfikacyy zupełnie wykonany być musi i żadne nigdzie cło nad przeciąg tego czasu trwać, a tym bardziej nowe stanowione być może.

2.) Rząd Francuzki żądając uwolnienia wewnętrznych rzek Niemiec, dał mieszkańcom Rzeszy, których wolność tej żeglugi wprost interesuje, dowód swej przychylności. Niżej podpisani choć nie obstaia przy tym artykule, wszelako go mądrości deputacyi Rzeszy polecaia; ale żadaia formalnie zniesienia dla Francuzkiej Rzeczypospolitej cła na Weserze w Elsflether, które jest bardzo szkodliwą zawadą dla handlu z miastem Bremen. Żadaia podobnie dla związku przemysłu ich narodu z Niemcami, i szeregulniejszego względu ich rządu na tak ważny przedmiot, aby Anseatyckie miasta Bremen i Hamburg i wolne Rzeszy miasto Frankfurt polityczny swój byt otrzymały i zupełney rozciągłości ich konstytucyney niepodległości potwierdzone i utrzymane zostały.

3.) Żadna strona nie ma się przeciwstawianiu i utrzymaniu handlowych mostów, które na obudwoch brzegach stoia lub za dobrowolną umową mieszkańców nadbrzeżnych postawione będą. Punkt 4.) tyczy się duchownych urzędów. 5.) W dyspozycjach względem kawalerów Rzeszy nie może i nie ma być nic odmienione. 6.) Względem długów lewego brzegu, tak iak w poprzednich notach obstaia. 7.) Względem emigrantów. 8.) Francuzkie woyska nie mogą przed zawarciem pokoju z prawego brzegu ustąpić. Od samey deputacyi zależy teraz przyspieszyć odmiannę ter zaięzszego położenia rzeczy, do czego niniejsza nota najlepszą podaje sposobność. 9.) Rzesza zrzecze się wszelkich pretensy, praw i tytułów do posiadanych od niej dotąd krajów, tudzież do krajów, które Francyi przez traktat z

królem Sardyńskim w bywszey Sabaudyi i przez traktat w Campo Formio w Burgundyi ustąpione zostały. Zrzecze się także wszystkich praw do krajów Włoskich, które do Rzeczypospolitych należą, a szczególnie lenności Rzeszy, które część tych Rzeczypospolitych stanowią. Francuzka Rzeczypospolita i Włoskie nie będą także przeciwne do zrzeczenia się z swej strony wszystkich praw do krajów od Rzeszy posiadanych. Co do żądania deputacyi Rzeszy aby Rzeczypospolita Francuzka odstąpiła dopełnienia zaszytych pojedynczo z powodu wojny z Xiążętami i stanami umów, które jeszcze nie są zaspokoione, to jest wcale osobna rzecz, i o nią można będzie osobno traktować.

10.) Gdy postanowione jest, że fortyfikacye Kel i Kassel zdemoliowane będą i zdemoliowane zostać mają, obowiązże się prócz tego Rzesza, nie zakładania żadney twierdzy ani oszańcowanego obozu, iak w odległości o 6 kilometrów czyli 3000 sążni od prawego brzegu Renu. Takie są propozycye pełnomocnych ministrów Rzeczypospolitej Francuzkiej, którzy się z resztą do swoich poprzedniczych not odwołują. Deputacya Rzeszy zobaczy przez niniejszą notę, iż w momencie naywiększego rozwinięcia sił narodowych, nie masz żadnego sprawiedliwego układu, na któryby dyrektoryat wykonawczy nie był skłonny do zezwolenia; zobaczy iż iey nie zostaje tylko jeden krok do zrobienia dla uwieńczenia ważnego dzieła pokoju przez przystosowanie zasady wynagrodzeń. Deputacya zważy nadewszystko, iż jeżeli proponowane artykuły pokoju nie będą bez zwłoki przyjęte, nie tylko, że warunkowa obietnica ustąpienia Rzeszy gram-

town Keln i Kassel nie odbierze swego skutku, ale nadto będzie okazane ludowi Francuzkiemu i jego rządowi, iż Rzesza chce wojny. Ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiej zapewniają ministra J. C. Mci o swoim największym poważaniu. W Rasztadt d. 12 Vendemiaire roku 7 (3 października 1798.)

Podp: *Bonnier. Jean. Debry.*

Roberjot.

Z Londynu d. 5. Października.

Potroyay wystrzał z armat w St. James i w parku Tower, przy dzwonieniu we dzwony doniosł nakoniec d. 2 t. m. o przybyciu urzędowych depeszy o wielkim zwycięstwie nad Francuzką flotą przy uściu Nilu pod Abukir. Lord Spencer doniosł natychmiast prezydentowi Londynu o tym wielkim zdarzeniu, a nadzwyczajna dworska gazeta oznajmiła następujące rapporta:

Z Admiralicji d. 2. Września.

" Dzisiaj rano przywiózł kapitan Capel depesze od kontra admirała Nelson do sekretarza admiralicji P. Nepeau w tej osnowie:

Z okrętu Vanguard przy uściu Nilu d. 7 sierpnia 1798.

" Mci Panie! Mam honor przestać WPańd kopią mego listu do lorda St. Vincent, z porządkiem bitwy Angielskiej i Francuzkiej floty, i listą zabitych i raniomych. Mam także ukontentowanie donieść Mu iż 3 naszych okrętów są już prawie zupełnie do służby wyporządzone, a reszta będzie w krotce z zabranami Francuzkami okrętami w stanie do wytrzymania morza. Przy tak wielkim zdarzeniu osądziłem za potrzebne przestać moym list do admirała lorda St. Vincent przez kapitana

Capel ładem. Zresztą opowie ten kapitan który jest bardzo zręcznym officyrem, dalsze o tym zdarzeniu szczegóły, &c.

Podpisano *Haratio Nelson.*

P. S. Obiąłem zaraz w posiadłość wyspę i dwie 13 funtowe i wszystkie mosiężne armaty zabrałem, a żelazne kazałem połtuc."

Do admirała Lorda St Vincent od kontra admirała Nelson.

Vanguard przy uściu Nilu d. 3. sierpnia.

" Milordzie! Bog Najwyższy pobłogosławił broni J. K. Mci: w ostatniej bitwie odnieśliśmy wielkie zwycięstwo nad flotą nieprzyjacielską, którą d. 1 sierpnia przy uściu Nilu pod zachodem słońca atakowałem. Nieprzyjaciel stał w mocnej linii na kotficy, broniąc piaszczystej odnogi: z boków był licznymi szalupami armatnemi okryty, a batterya z miedzianych znajdowała się na wyspie przy jego przedniej straży. Lecz nie nie potrafiło się oprzeć flocie, nad którą zaszczycił mecie Milordzie kommandą. Znana Ci jest na niej karność, a gdy procz tego kapitanowie okazali największą zręczność, officyerowie i lud znaywiększą się bili odwagą, nie można było żadną miarą iey się oprzeć.

" Gdyby pióro może potrafiło przydać oc do charakteru kapitanów, z ukontentowaniem bym to uczynił; lecz to rzecz nie podobna. — Żałuję straty kapitana Westcott okrętu Majestueux, który zaraz na początku bitwy poległ. Okręt jednak pod pierwszym porucznikiem Cuthbert, tak dobrze prowadził daley ogień, że mu do

dalszego rozrządzenia Twego nad nim powierzyłem komendy.

” Wszystkie prawie nieprzyjacielskie okręty, wylawszy dwa od tylnej strazy, są masztow pozbawione, i te 2 okręty i 2 fregatty uszły; ale niemogłem żadną miarą zapobiedz temu. Kapitan Hoode starał się wszelkimi sposobami one wstrzymać, ale nie miałem żadnego okrętu do wsparcia Zealous i musiałem go nazad odwołać.

” Nie mogę dosyć pochwalić gorliwości i pomocy, której doznałem od kapitana Berry. Byłem w głowę raniony i musiałem mnie z przodu znieść okrętu; ale służba nie na tym niecierpiała. Kapitan Berry zastąpił ją iak naylepiey, i muszę WPana przeprosić, iż go po dalsze szczegóły o tej bitwie, do niego odesłać. On przynosi WPanu banderę drogiego admirałskiego okrętu Francuzkiego, gdyż pierwsza spaliła się na okręcie Orient.

Pódpisano Horatio Nelson.,,

Flotta Angielska składała się z 13 liniowych okrętów, każdy od 74 armat i 590 ludzi, i okrętu Leander od 50 armat i 343 ludzi. Francuzka Flotta liczyła 13 liniowych okrętów i 4 wielkich fregat. Okręt Orient od 120 i Timoleon od 74 armat, iakoteż fregata l'Antémise zostały spalone, 9 liniowych wziętych, i fregata zatopiona, a 2 liniowe okręty Wilhelm Tell od 80 i le Genereaux od 74 armat, iako też fregatty la Diane i la Justine od 48 i 44 armat uratowały się ucieczką. Angielska Flotta nieutraciła żadnego okrętu. Zabitych miała 16 officyerow, 156 maytkow i 47 żołnierzy, a raniionych 37 officyerow, 562 maytkow i 78 żołnierzy.

Miasto Londyn obchodząc to zwycięstwo, było przez dwie nocy illuminowane,

a lud nieposiadając się z radości, największą okazał wdzięczność. Radość z tego zwycięstwa, nie może się tylko z zwycięstwem Howe porównać.

Kuryer wieząc depesze królowi do Weymut, był od rabusia w drodze napadniony, który mu zabrał iego torbę i 8 gwincow; ale gdy mu kuryer przełożył, że te papiery zawierają w sobie wiadomość o wielkim zwycięstwie, które królowi wiezie, powrocił mu nazad torbę i prosił go aby sweią przyspieszył podróż.

Kobiety nasze dla uczczenia Nelsona, zaczeniały się już po Egipsku stroić, a kapelusze na wzor krokodyla noszą.

Admirał Nelson będzie na Angielskiego lorda wyniesiony, a kapitan Capel do stopnia pocztowego kapitana. — Tutejszy Turecki poseł bardzo wspaniale dom swój przy oznajmieniu o zwycięstwie Nelsona illuminował.

Sidney Smith miał tajemne odebrać zlecenie. Mowią także, iż Porta prosiła naszego rządu o morskiego officyera, któryby iey flotą kommanderował, i Sidney Smith został iey proponowany.

W Irlandyi zdaje się jeszcze na długie nieszczęście zanosić. Ostraciństwa bywają bez przykładu jeszcze codziennie od buntownikow wydziwiane, tak, iż terazniejszy łagodny rząd będzie znemu musiał do naysurowszych przystąpić środków. Banda Holta urosła do 400 ludzi, i składa się z dezertrow i inoych włóczęgów, którzy wszyscy są dobrze uzbroieni i potykają się gdyby lwy. Jenerał Lake wszedł do gor Wicklowa. Część iego woyska starła się już żywo z insurgentami, i rozproszywszy ich, 14 dezertrow poymała, których zaraz obieszono.

Dezerterowie [ci] zapewniali, iż banda ta ma swego wodza Holt za zabitego, ponieważ konia jego znalezione osiadłego bez niego. Jenerał Lake nie miał dosyć czasu do dopięcia swego zamiaru: musiał śpieszyć do Dublina powrócić, zkąd posłany został do Cork, dla objęcia tam komendy. Pułkownik Crawford odebrał po nim w Wicklow komendę; ale nie znalazł swego wojska dostatecznym, do wyrwania tak znatury mocnej okolicy odważnym buntownikiem, i pojechał do Dublina dla podania lordowi Cornwallis ianego planu.

Jenerał Trench pobił na głowę w Ballina buntowników: 1500 ludzi zostawili na placu i wucieczce. Będący w ich ręku ienicy, między którymi znajdował się biskup Killali, zostali natychmiast uwolnieni. Ludzie ci wzięli swoje życie Francuzom, którzy się z małą garstką buntowników przy Killala na łaskę poddali, gdyż buntownicy ci wydali na tydzień przed swoim upadkiem rozkaz do wyrzucenia wszystkich protestantów, bez oszczędzenia niemowląt i starców.

Lord Bridport popłynął znowu przed Brest, dla przeszkodzenia, aby z tamtąd druga eskadra nie wyszła, i dla złapania pierwszej, jeżeliby nazad powrócić chciała.

Flotta z Helsingoer weszła szczęśliwie do naszych portów.

Wybor prezydenta miasta Londynu spokojnie poszedł, niż się spodziewano. Strona opozycyjna znając swoją słabość nie bardzo się do zamieszania porządku przykładła. Wybor padł na P. Rychar-
da Carr Glyna.

Rząd wydał rozkaz do rewidowania

wszystkich okrętów, ponieważ mu doniesiono, iż Francya chce do naszych portów wprowadzić okręty żalnymi materjami, w celu zapalenia ich potym dla zniszczenia naszej marynarki.

Parlament ma się podług rezolucyi tajney rady w Weymouth na d. 6 listopada zgromadzić.

Bresteńska eskadra miała do Francyi nazad powrócić, iak usłyszała, że iey Angielska flotta szuka, ale miała do Orientu zawinąć, spodziewając się że Brest jest znowu zamknięty.

Buntownicy nie przestają w Irlandyi co noc nayniegodziwsze wydziać mordercy. Zokolic Killala i Ballia są wypartemi: 5 do 600 utraciło ich w potyczkach życie, i małą ich tylko liczbę żywcem złapano. Gdy jenerał Trench do Killala wszedł, udał się zaraz do pałacu biskupiego, i dowiedział się, że Francuzki komendant miasta i inni officyerowie musieli się przeciw zapalczywości buntowników w karabiny uzbroić; biskupowi i jego ludziom dał podobną broń dla wspólney brony. W głównej kwaterze znalazł 270 baryłek prochu.

Kompania wschodnich Indyy zyskała tego roku o 45,000 f. szt. więcej na cukrze, niż przeszłego.

Na podany sobie niedawno względem jego łagodnego rządu adres, odpowiedział margrabia Cornwallis: Izrozu miał, że buntownicy z radością przyymają offerowane od króla przebaczenie; lecz gdy przeciwnie się okazało, będzie muszony wyznaczyć naysrozsze na buntowników kary.

Między rządem naszym i dworem Neapolitańskim miała zayść ugoda, przez

którą wyspa Sycylii Anglikom w czasie całej tej wojny ustąpioną będzie. Jenerał Stewart ma się tam znaszemi wojskami, które się w Portugalii znajdują udać. — Flotta kupiecka z Jamaiki stanęła szczęśliwie w naszych portach.

Z Paryża d. 4. Października.

Wczoraj słyhać było, że Neapolitański i Portugalski posłowie ztąd wyjechali; ale dotąd okazało się fałszem, chociaż się zdaie iż Portugalski minister nie długo tu będzie bawił, bo jego pełnomocnictwo nie ma mieć dosyć obszerności. Sekretarzem jego ma bydź Anglik.

Przeznaczone do wysp zawiątem fregaty la Voltaire i l'Insurgente wyszły d. 29 września z Orient. Na pierwszej znajduje się jenerał Desfourneaux agent do Gwadelupy, a na drugiej obywatel Burriel do Kaieony.

Listy z Brest pod d. 26 września donoszą, że wyszła z tamtąd eskadra od 1 liniowego okrętu i 3 fregat do tego dnia jeszcze nazad nie powróciła, i że od wyścicia jej, żadney nie maia oniey wiadomości.

Wyszła z Tulonu eskadra od 3 liniowych okrętów, i fregaty i kilku transportowych statków powróciła tam nazad; za czym rozgłoszono mylnie, iż ona do wzięcia Liwornu przeznaczona była.

Jeden tutejszy dziennik przywodzi list z Ankony pod d. 18 września, w którym donoszą, iż liniowy okręt le Genereux przybył z Angielskim okrętem le Stender od 74 armat, który w drodze postrzelany znalazł, do Korfu. Na korwecie la Brune, która tę wiadomość do Ankony przyniosła, znajdował się obywatel Commeyras. — Mowią, iż obywatel Eymar, który

dawniey ministrem do Malty był przeznaczony, poydzie na posła do Turynu.

Podług znajdujących się w naszych dziennikach list, wynosi liczba wyszłych z naszego kraju Francuzów od d. 14 lipca 1789 czyli od rewolucyi 124,000 osób, między którymi znajdują się 9000 kobiet bywszey szlachty, 16,922 męszczyzn bywszey szlachty, 28,000 Xty, 404 parlamentowych urzędników, 8492 wojskowych bywszey szlachty, 9933 właścicieli, 2867 juristów, 230 bankierów, 7800 kupców, 324 Notaryuszów, 528 medyków, 540 chirurgów, 3268 plantowników, 2000 majtków bywszey szlachty, 22,729 rzemieślników, 2800 służących, 3000 kobiet rzemieślniczych, 3330 dzieci i 4428 zakonnic.

Dzienniki nasze nie przestają przeciw Neapolowi powstawać.

Dzisiejszy Przyjaciel ustaw mowi: Bywszy dyrektor Carnot, którego od 18 fructidor miano za nieżyjącego, był w Londynie, rozmawiał sam z Pittem, ale wkrótce potym odebrał rozkaz opuszczenia Anglii i musiał się do innego udać kraju.

Minister wewnętrzny napisał list d. 20 września do tutejszego Hiszpańskiego ambasadora, kawalera Azzara, do którego przytączył mu okolnik, który do departamentów rzeczypospolitey wydał, dla nakłonienia rzemieślników i kupców do podwoienia z swego z Hiszpanią handlu, gdy tam Angielskie towary teraz są zakazane. "Teraz można prawdziwie do Francuzów powiedzieć (mowi ten minister) że nie masz więcej Pireneów.", Hiszpański ambasador, kawaler Azzara, dziękując d. 23 września temu ministrowi za jego oświadczenia i staranność, rzekł między in-

sym:" Rzeczpospolita Francuzka może na pocztowości króla, Pana mego i moje go narodu polegać, iż zawsze z ukontentowaniem starać się będzie, tym ściślej spoić te związki, które go z narodem Francuzkim łączą, iako iego naturalnym sprzymierzeńcem, dzieląc z nim handel, który ich równie bogaci, a handel wyniosłego i monopolicznego rządu osłabić musi."

Pocztowy woz idący z Paryża do Angers, został d. 25 września wyżej. Ja Fleche od 15 zbrojnych ludzi i dobrze ubranych zatrzymany, którzy kazali sobie 20,000 liw. wyliczyć i zaraz bez uczynienia najmniejszego komu przykreści oddali się.

Wiele młodzieży wybieranej w Belgii są do naszej armii nad brzegami odsyłani. Syn bywszego Xcia Ursel będzie w tej samej armii, w regimencie strzelców umieszczony.

Wczoraj rzekł Bergasse Laziroull w radzie 500 że już 300 mill. w wydatkach nie dostaje, które potrzeba starać się zastąpić. Z tego powodu postanowiono, że dawna kommisysa skarbowa ma być znówłączona, i zalecone tej wspólnej kommisysy, aby przyniosła sposoby do utrzymania równowagi w wydatkach i przychodach. — Gruntowy podatek na rok 7 jest na 210 mill. ustanowiony i plan rozłożenia go już przyjęty. — Dyrektoryat zalecał w wczorajszym poselstwie swoim radzie 500, aby wybieranie podatków na rok 7 które w summie 600 mill. uchwalone zostały, jak przedtem oznaczone było.

Dyrektoryat Helwecki posłał d. 24 września z Lucern jenerałowi Schauenbourg podziękowanie ciała prawodawczego, za położone w sprawie ich wolności iego zasługi.

Przedwczorajem doniósł dyrektoryat o biema radom, o wielkich szkodach przez zalew wody [poczynionych. Przerwanie stawów Dole zalało przeszło na 20 mil kraiu i 10,000 ludzi w najsmutniejszym postawiło stanie. Ludzie ci ogoteceni ze wszystkiego, błakają się, &c. Kommissya ma przynieść rapport o daniu wsparcia tym nieszczęśliwym.

W dyplomatycznych urzędach naszych we Włoszech wielkie zapowiadają odmiany.

Z Kolonii d. 8. Października.

Wszystko zapowiada tu wojnę. Przy Mühlheim wytknięto oboz i w krotce będzie osadzony. Kommenderujący jenerał Joubert jest tu w niedzielę z Moguncyi spodziwany, a zanim przyjedzie 18 do 20 innych jenerałów, dla odbycia tu wielkiej wojennej rady.

Z Bazylei d. 2. Października.

Woyska Francuzkie przybywają ze wszystkich stron dla powiększenia armii jenerała Schauenbourg. Gdy małe kantony zupełnie są uspokojone, domyślają się, że woyska te przeznaczone są do poparcia żądania iedney części Gryzonów przyłączenia się do Helweckiej rzeplitey.

Z Zurich d. 30. Września.

Seym Gryzonów zgromadzony w Ilanz zakończył swoje posiedzenia. Nie wiadomo jeszcze jaką przedsięwziął rezolucyą; ale jeżeli można wierzyć iednemu z naszych publicznych pism, duch stronniczy powodował iego obradami, i zapewne to pociągnie za sobą smutne następności. — Domyślają się, że Francuzi przez kanton Glaris wnikną do kraiu Gryzonów, dla wsparcia tych którzy się za przyłączeniem do rzeplitey Helweckiej oświadczyli.

D O D A T E K

D O N° 85.

GAZETY KRAKOWSKIE

W R S R Z O D Ę D N I A 24 P A Ź D Z I E R N I K A 1798.

Z Włoch d. 30. Września.

Ciało prawodawcze Liguryjskiej rze-
czypospolitey dekretowało, iż w Genui
narodowy instytut, na wzor Francuzkiego
w Paryżu, postanowiony będzie.

Postanowiono już tam nawet systema,
podług którego złota i srebrna moneta Li-
guryjskiej rzeczypospolitey będzie bita.
— Szpitale w Genui są za narodowe usta-
nowienia uznane.

Sprawuiający interesy Francuzkie oby-
watel Belleville, miał d. 23 września z dy-
rektoryatem Liguryjskim długą konferen-
cyą. Na drugi dzień wysłaly Francuzkie
woyska z Genui do Tulonu, a generał De-
solles wyjechał z różnemi officyerami na
obczyrzenie granic Liguryjskich.

W. Xzē Toskański wystął na żądanie
dyrektoryatu Francuzkiego, drugiego dy-
rektora fizycznego muzeum, P. Fabbroni
do Paryża, dla ustanowienia tam z naro-
dowym instytutem jednostajności miar i
wag.

W Rzymie trudnią się robieniem af-
sygnatów, dla wymiany będących w cyr-
kulacyi papierów. — Woyskowa kommis-
sya w departamencie Cyrceo sędzi wciąż
i karze wszystkich hersztów ostatnich tam
rozruchów.

Od jenerała Buonaparte nie miano w
Rzymie do d. 27 t. m. żadnych dalszych
wiadomości, procz, że w Alexandryi za-
stał deputowanych od Typpo Saib, któ-
rzy tam od dawnego czasu na niego cze-
kali.

Przeznaczony do Neapolu Francuzki
poseł, obywatel Lacombe St. Michel, wy-
jechał d. 25 z Rzymu do Neapolu.

Do portu Neapolitańskiego przybyły
d. 20 t. m. 2 Angielskie okręty i 1 fregat-
ta od floty admirała Nelson. On sam
przybył tam d. 22 z 1 liniowym okrętem i
jedną fregatą od Alexandryi, gdzie iesz-
cze niektóre okręty zostawił dla strzeże-
nia tego portu. Od Neapolitańskiego lu-
du był znadzwyczaj wielkimi oznakami
radości przyymowany.

1028
Z Hagi d. 9. Października.

Nowy Francuzki minister Lombard przybył tu w ten piątek, i oddał dyrektoryatowi przedwczorajem swój zaufalny list nadzwyczajnego posła. Dyplomaty-
czny ten charakter nie był unas dotąd z strony Francuzkiej rzeczypospolitey praktykowany. Obywatel Champigny jest znowu sekretarzem legacyi przy nowym poselstwie Francuzkim.

Wcale niespodziewanie wyjechał znowu nasz minister Schimmelpennik we 2 godziny po przybyciu Francuzki-go posła

do Paryża. Podwoyne to poselstwo dało do różnych domysłów powód, ale prawdziwy jego cel nie jest wiadomy.

Wczoraj wydał dyrektoryat obwieszczenie, w którym znajduje się noworozporządzenie względem zniesienia cechów i korporacyi, i wszystkim cechom rzeczypospolitey nakazuje, aby swoje kasy i papiery wręce nato wyznaczonych od municypalności komin sarszow oddały.

Wiele prawodawczem dekretowano opłatę od wprowadzenia obcego cukru 50 stybrow od 100 funtow.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznajmują tym edyktem publicznym: że Jmć Xiądz Marcin Świątkowski skrypt pewny, przez Panią Orszulę z Morsztynow Dembińska na summe 3000 czer. zł. w roku 1793cim w czasie kontraktów na rzecz jego Świątkowskiego wydany zgubił; wszyscy przeto którzy taki dokument czyli skrypt usiebie mieć mogą, wzywają się: ażeby go w przeciągu roku jednego tym pewnie podali, gdyż w przeciwnym razie skrypt ten podług §. 202 i 203 ordynacyi sądowej za nieważny uznany będzie, i strona która go na siebie wydała, od wszelkiej odpowiedzialności, stronom taki dokument zatrzymującym, uwolniona zostanie.

W Krakowie dnia 29 września 1798

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich zachodniej Galicyi.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują Edyktem niniejszym Pana Franciszkowi Niegolewskiemu lub successorom jego, że Opat klasztoru Andrzeiowskiego wielcebnym Bernard Niegolewski dnia 18 stycznia 1797 roku bez testamentu z tego świata zeszedł, i majątku swego summe - - - - - 79,042 zło: 19 gro: Pol:

Długow zaś - - - - - 77,703 - 14 - - - - - pozostawił.

Oczem Panu Franciszkowi Niegolewskiemu, jako nieprzytomnemu i którego mieysce przebywania nie jest wiadome, tym końcem wiadomość się daie; ażeby oświadczenie swoje, czy to dziedzictwo bez wszelkiego określenia, czyli też z dobrodzieystwem prawa i inwentarza obciąć zamysłał, tym pewnie i niezawodniey podał, ile że w przeciwnym razie, podług §. 624 części II. prawa cywilnego, za zmarłego byłby ogłoszony, i z mająską pozostałą takby postąpiono, jak gdyby on w czasie spadłego na niego majątku, już między żyjącymi nie zostawał. W Krakowie dnia 22 Września 1798.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich zachodniej Galicyi.

Ascher.

Pewny człowiek umiejący doskonale języki Francuzki, Niemiecki i Polski, i tychże języków ortografią, i arytmetykę, potrzebuje służby za metra do dzieci. Ktoby takowego potrzebował ma się udać na ulicę Świecką do przechodni kamienicy, pod Nrem 325 a tam na dole odbierze wiadomość, u J.P. Brzezińskiego winem handlującego.

Do kupna dążący raczą przeto na wspomniony dzień tu się zjawdować. Oprocz tego się iesz-
ce uwiadomia, iż każdy kupiec zaraz po zabiciu zakupionej partyi, wypadłą summę złożyć i Ryby
pod swą własną staranność odbieć ma.

Z Przeciszowa dnia 20 Sierpnia 1798 roku.

Jan Kościół, int. kassier.

Stosownie do wysokiego dekretu nadwornej kommissyi dnia 3go przeszłego miesiąca Nro
1742 będzie propinacya piwa, wódki, i miodu syconego miasta Jedrzejowa dnia 29 października
1798 na cały rok od 1go listopada 1798 do ostatniego października 1799 przez licytacyą w arendę
puszczona.

Co się wszystkim państwowym i gruntowym zwierzchnościom tym celem donosi, ażeby chcący
arendować na dniu wyżej wspomnianym w mieście Jedrzejowie stawili się, gdzie im cena arendy
tudzież warunki przez wyznaczony do licytacji kommissarza cyrkularnego ogłoszone zostaną. W
Konskich dnia 20go Septeb. 1798.

W niebytności JW. Starosty cyrkularnego.

de Weyrather, 1wszy cyrk. kommissarz.

C. K. sądy szlackie Krak. zachodniej Galicyi oznajmują tym edyktem Panu Alexandrowi
Laskowskiemu: że zastępca mafsy zadłużony ś. p. Wincentego Chwaliboga adwokat Męciszewski u
tych C. K. sądów o zapłaceniu summy czter: zło: 60 z prowizyą, żałobę na niego podał i o pomoc
sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszać się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach
dziedzicznych znajduje się, iemuż Panu Laskowskiemu patrona tutejszego Pana Lewickiego
z tego szkoda i jego kosztem zastępca postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej
rozpocznie się i ukończony będzie, przeto on Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby
w czasie przywołanym, to jest w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego do-
wody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego
sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej spra-
wy za najsukuteczniejsze osądzi; ile że w przeciwnym razie podług opiewu C. K. praw wszelką nie-
dogodność, z aniedbania wynikającą, sam sobie przypisać winien będzie.

Jozef de Nikorowicz.

Piekarski.

Kraus.

Z Rady C. K. sądów szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 3 Września 1798 roku.

Weinmann.

C. K. sądy Szlacheckie Krak: Galicyi zachod: oznajmują tym Edyktem Panu Rafałowi Ka-
mienickiemu: że sukcesorowie ś. p. Jozefa i Maryanny z Kamienieckich Zakrzewskich Małżonkow,
u sądów tych, o ustąpienie summy 6500 zł. Pol. z prowizyą, żałobę na niego podali, i o pomoc
sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Lecz że sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K.
krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż Rafałowi Kamienieckiemu, patrona tutejszego Pana Ur-
bańskiego, z tego szkoda i jego kosztem zastępca postanowiły, z którym proces ten, podług or-
dynacyi sądowej, rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem
upomina się: ażeby w czasie przywołanym, to jest: dnia 26 listopada 1798 r. sam się stawił, albo
jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec
innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa uży-
wał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niepo-
myślność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, sam sobie przypisać winien będzie.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądów szlach: Galicyi zachodniej. W Krako-
wie dnia 27. Września 1798 roku.

Ascher.

Z powodu, że J. W. Kommissarz pełnomocny nadworny Baron de Margelik wszystkie domowe potrzeby gotowemi pieniędzami wypłacać i dostarczać rozkazał, podaje się do wiadomości, ażeby nikt na jego rachunek czego nieborgował, i siebie na niebezpieczeństwo poniesienia przez to iakowey strąty nie wystawiał. W Krakowie dnia 17 Października 1798.

Jan Henryk Siefert, marszałek domu.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmia tym edyktem Pani Annie z Odrzywolskich Witostawski: że Pani Karolina z Godzkich Xięcia Karola de Nalsau Siegen małżonka, u tych C. K. sądow o wykazanie pod przysięgą majątku ś. p. Jana Małachowskiego iako i o wydanie dokumentow do tey malsy ściągających się, żałobę na nią podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosiła.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie ona zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, oneyż patrona tuteyszego P. Jozefa Lewickiego z iey szkoda i kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwolitym, sama się stawiała, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestawiła, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tym wymieniła, i podług przepisu tych środków, prawa używała, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie, podług opiewu C. K. praw, wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą sama sobie przypisać winna będzie.

Jozef de Nikorowicz.

Kraufs.

Jos: Equ. a Cronenfels.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich zachod: Galicyi w Krakowie
dnia 22 września 1798.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krak. zachodniey Galicyi oznajmia tym edyktem Pann Mikołaiowi Czerminskiemu: że Pani Urszula z Morsztynow Dembińska u sądow tych, o tymczasową sekwestracją dobr Grzybowa, Mokrego, i połowy dobr Rzendowa żałobę na niego podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosiła.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on się znajduje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych zostaje, iemuż Panu Mikołaiowi Czerminskiemu patrona tuteyszego Pana Wolińskiego, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług ordynacyi sądowej, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwolitym, to jest: na dzień naznaczony 24 Novebris roku bieżącego sam się stawiał, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestawił, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie, podług opiewu C. K. praw, wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, samby sobie przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 22 września 1798.

Elsner.

Z Ces. K. Niepołomskiej kameralney dyrekeyi na rozkaz Ces. Kr. kameralney administracyi Lwowskiej dnia 7 t. m. Nro. 3117 r. t. wypisanie na dzień 30 Octobris r. t. sprzedarzy licytacji dwóch Prebend w Skawinie położonych to jest: a) Misericordiae Divinae, i

b) S. Barbary z tym dokładem odwołać się: iż wspomniane dwie Prebendy dopiero w następującym roku po poprzednim ogłoszeniu zwyczajnym, przez licytacją sprzedane zostaną.

*Z Urzędu C. K. Dyrekeyi Kameralney. W Niepołomnicach
dnia 18. Października 1798.*

Postel, dyr:

Rachmistrz, do expedyowania rachunkow Ekonomicznych, iako też układania wszelkiego rodzaju Tabell przychodu i wydatku, w Polskim i Niemieckim ięzyku tu w Krakowie za Sławkowską bramą pod Nrem 51 u JP. Kleina mieszka. Ktoby pomienionej osoby potrzebował ma się referować na miejsce, tym Numerem oznaczone.